

RECENZIA

Anton Hajduk: Turínske plátno.

Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov 2007

Po prevzatí moci vo februári 1948 komunisti vyhlásili otvorený boj náboženstvu. Tento boj sa viedol totálne. Osobitná propaganda bola zameraná na mládež. Jednou z metód bolo popieranie historickej Ježiša Krista – ak nežil, potom kresťanstvo je dielom ľudí a nemá zmysel sa mu venovať tak, ako keby bolo dielom Boha. Samozrejme, že to vyvolalo obmedzenie prístupu k dobovej literatúre a bagatelizovanie spisov Novej zmluvy.

Ale komunistická ideológia nebola celosvetová. V slobodnom svete vedeli o prameňoch judejskej a grécko-rímskej kultúry, takže mýtus o neexistencii Krista ako historickej osoby sa neujal. Okrem literárnych prameňov mala verejnosť

možnosť sledovať správy o relikvii uloženej v chráme sv. Jána Krstiteľa v Turíne. Tejto relikvii sa venovalo veľa knižných publikácií, ale tie neboli dostupné slovenskej verejnosti. Túto medzeru vyplňa kniha A. Hajduka. Vychádza v druhom, doplnenom vydaní. Neprekvapuje to, keď si uvedomíme, že predmetom knihy je relikvia mimoriadneho významu.

V minulom storočí sa zvýšili aktivity v súvislosti s preukázaním pravosti Turínskeho plátna. Žiaľ, nezávislé expertízne merania, ktoré mali ukončiť dohady (tri nezávislé špičkové pracoviská) prekvapili svojimi výsledkami – Turínske plátno je oveľa mladšie, ako by malo byť, keby patrilo Kristovi, ktorý zomrel pred dvomi tisícročiami. Svetová verejnosť bola zaskočená. Tri nezávislé výsledky! Lenže, ako spomínal A. Hajduk, chyba nebola v meraniach, ale vo výbere vzoriek na meranie. Niektoré miesta plátna boli požiarom poškodené a opravované. Neprekvapuje, že vzorky z týchto miest dali nesprávne výsledky.

Kniha A. Hajduka vedie čitateľa po stopách histórie Turínskeho plátna. Podrobne rozoberá aplikované metódy jeho štúdia. Diskutuje sa v nej otázka pôvodu obrazu (žiarenie, odtlačky a pod.), takže po prečítaní knihy čitateľ nadobudne jasný názor na zobrazenie Kristovho tela a presvedčenie, že ide o plátno, ktorým bolo zavinuté Jeho telo po snatí z kríža. Vrelo odporúčam.

Jozef Tiňo